

mindre liberale træk i deres handelspolitik over for udviklingslandene.

Tillægsprotokollen om GATTs udvidelse med IV. del om „Udenrigshandel og udvikling“ står åben for undertegnelse indtil årets udgang. Protokollen skal have tilslutning fra to tredjedele af de kontraherende parter for at kunne træde i kraft. Der er imidlertid på mødet i GATT den 8. februar 1965 samtidig vedtaget en fælleserklæring, hvori de fleste kontraherende parters regeringer har tilkendegivet som deres hensigt i afventen af tillægsprotokollens ikrafttræden de facto at iværksætte gennemførelsen af de nye bestemmelser i den udstrækning, som de forfatnings- og lovgivningsmæssigt har mulighed for at gøre det.

Ved fremsættelsen af forslaget til folketingsbeslutning udtalte *udenrigsministeren* bl. a.:

„De nye GATT-bestemmelser kan ved første øjekast synes at være nok så uforpligtende, idet de industrielt udviklede kontraherende parter alene i videst muligt omfang påtager sig forpligtelsen til bl. a. at nedsætte og afskaffe handelsskranker for varer fra udviklingslandene. Jeg vil dog gerne understrege, at den vage formulering af bestemmelserne ikke bør forlede os til at betragte disse som mindre forpligtende. Det vil ikke mindst være i de mindre industrilandes interesse, at de nye bestemmelser opfattes ikke blot som en løfteerklæring, men af alle industrielt udviklede lande bliver betragtet som forpligtelser til gennem effektive foranstaltninger at sikre udviklingslandenes mulighed for større eksportindtægter. Sker dette ikke, vil udviklingslandene være afskåret fra gennem de normale internationale handelskanaler at aftage de maskiner m. v. fra industrilandene, som er en nødvendig forudsætning for udvidelsen af udviklingslandenes erhvervsgrundlag, og vi må da se den situation i øjnene, at kun de store og kapitalstærke industrilande, som kan yde f. eks. meget lange kreditter på fordelagtige vilkår, vil kunne fastholde samhandelen med udviklingslandene. Virkeliggørelsen af disse nye GATT-bestemmelser vil i høj grad bero på industrilandenes enige tilslutning. Det vil ikke være muligt for et lille land som Danmark selvstændigt at tage afgørende skridt på dette område, men det er i vor interesse stærkt at slutte op om alle bestræbelser, der i medfør af de nye bestemmelser vil blive gjort f. eks. for at lette afsætningsmulighederne for udviklingslandenes eksportvarer.

Danmark har takket være sin liberale handelspolitik måske mindre end de fleste industrilande følt udviklingslandenes pres for større eksportmuligheder. Mere end tre fjerdedele af vor import fra udviklingslandene er toldfri, fordi den fortrinsvis består af råvarer